

kësaj bote? Është përgjigjur:

*Jeto sa të duash e shëndoshë
nën hijen e pallatit të lartë.*

Rashidi tha: Bukur, pastaj?

*Nxitojnë kah ti me gjëra që i dëshiron
në mënjësi dhe në mbremje.*

Tha: Shumë mirë, pastaj çka?

*Kur shpirtrat bëjnë gargara
nën hijen e dridhjes së gjoksit.*

*Atëherë do të jeshë i bindur
se nuk ishte tjetër vetëm se mashtrim.*

Filloi të qajë Harun Rashidi, e një njeri nga ata që ishin të pranishëm i tha Ebu Atijes të dërgoj emiri i besimtarëve që ta gëzosh, ndërsa ti e pikëllove. Rashidi tha: Lëre atë se ai pasi që na ka parë në këtë gjendje na ka tërhequr vërejtjen.

O ti i mashtruar nga kjo botë! O ti që ia ktheve shpinën All-llahut s.v.t.! O ti i pakudjeshëm ndaj urdhrave të Zotit tend! O ti që çdo herë që të këshillonin këshilluesit, të pengonte epshi dhe dëfrimi yt nga pranimiti i këshillës!

O ti që je dhënë pas epsheve dhe që të mashtron shpresa e gjatë, a ke menduar në këto caste nëse mbetesh, në atë që je? A e din se çka do të ndodhë me ty në çastin e vdekjes, me bindshmëri do të thuash në vete La ilaha il-lall-llah, jo o vëlla... Nëse mbetesh me devijimin, gafletin dhe refuzimin tënd në çast të vdekjes nuk mund që ta thuash këtë fjalë, por do të shpresosh që të kthehesh në dunja: **"E kur ndonjërit prej tyre i vjen vdekja ai thotë: O Zoti im, më kthe, që të bëj vepra të mira e të kompenzoj atë që e leshova! Kursesi** (kthim nuk ka) **e kjo është vetëm fjalë që e thotë ai."** (El-Mu'minin: 99-100)

Përse e thotë këtë fjalë pas përfundimit të jetës. Vëllai im, a e di se kur do të vdesësh? E ku do të vdesësh? Jo, vall-llahi! Me të vërtetë ti nuk e di këtë, pra përse e vonon pendimin dhe e len për ditët tjara. Lexoe këtë ngjarje ndoshta do të këshillohesh. Më ka treguar një njeri këtë ngjarje, për të cilin shpresoj se është nga të sinqertit, një i ri i cili i ndodhi një rast tragjik dhe shpejtoi një polic nga ai të vetura e tij që ta kërkon atë dhe e pa të riun se po i afrohet vdekja, dëgjoi nga ai duke gargaruar, ndërsa ky i tha atij: Thuaj: La ilaha il-lall-llah, e i riu e ngriti gishtin tregues në qiell dhe tha: La ilaha il-lall-llah, pastaj u nda nga kjo botë, pasi që është larë i vdekuri dhe i është falur namazi, ky polic shkoi te shtëpia e familjes së të riut, që të lajmërojë se biri i tyre ka thënë shehadetin para se të vdes, e iu afrua atyre dhe u tha: "Ju përgëzoj se biri i juaj ka thënë shehadetin para se të vdes, familja e të riut, i thanë policit: Ne të përgëzojmë ty se biri ynë është penduar dy javë para ngjarjes."

"Pendimi i pranueshëm të All-llahu është vetëm ai i atyre që e bëjnë të keqen në mos dije e pastaj shpejt pendohen, të tillëve All-llahu ja pranon pendimin..." (En-Nisa: 17-18)

Paramendo pas tërë kësaj, ndërsa je duke hyrë në varreza i mbajtur mbi krahorët e njerëzve pasi që ishe vetë ai i cili i mbaje dhe i vizitoje të vdekurit.

Ah, sikur ta dije çka ndodhë me xhenazën tënde, a do të thuash shpejtoni, shpejtoni, apo do të thuash: O mjer për mua ku do të shkoni me atë, pastaj do të zbresin në varrin tënd me të dashurit tu, me të afërmit. Të vendosin në shtresën e tokës, i renditin dërrasat në varrin tënd, ndërpritet arritja e dritës mbi ty, pastaj fillojnë e hedhin dhe mbi varrin tënd... Thotë njëri prej tyre: Kërkoni falje për vëllain tënd, kërkoni që ta përforcojë All-llahu s.v.t., sepse ai tash pyetet. Pastaj shkojnë e të lënë ty, po, të lënë ty të vetëm në atë errësirë të tmershme, mbi ty dhe nën ty, dhe në të djathtën dhe në të majtën tënde, dhe pastaj të kthehet shpirti yt në trup, të vijnë dy melekë të zinj dhe të kaltër, njëri quhet Munker e tjetri Nekir, të ulin dhe të qortojnë, të pyesin: Kush është Zoti yt? Cila është feja jote? Kush është peygamberi yt? Me çka

dëshiron të përgjigjesh?

Nëse ke qenë gjatë jetës tënde i penduar, i sinqertë, besimtar, All-llahu do të përforcojë në atë gjendje: **"All-llahu forcon ata që besuan në fjalën e fortë"** (të mirë) **në jetën e kësaj bote edhe në botën tjetër"** (Ibrahim: 27)

Do të thuash: Zoti im është All-llahu, feja ime është Islami dhe peygamberi im është Muhamedi [sal-lall-llahu alejhi ve selem], thëret një thirrës nga qielli dhe thotë: Të vërtetën e tharobi im, shtroni atij shtroje prej Xhenneti dhe visheni atë me tesha prej Xhenneti, hapjani ati një derë për në Xhennet, e të vjen ty një erë e këndshme dhe të zgjerohet varri sa largësia e të pamurit, paraqitet një njeri me fytyrë të bukur, tesha të bukura dhe erë të mirë, i cili thotë: gëzohu për atë që të gëzon, gëzohu për kënaqësinë e All-llahut dhe Xhennetit me begati të përheshme, kjo është dita që të premtohet, i thotë ky atij. Edhe ti, u gëzofsh gjithmonë, kush je ti? Fytyra jote është e atij që vjen me hajr, i thotë: Unë jam puna jote e mirë, betohem në All-llahun, unë nuk të njohë ndryshe përveçse të shpejtë në bindjen ndaj All-llahut dhe të ngadalshëm në mosbindjen ndaj Tij, All-llahu të shpërbleftë me të mira. Pastaj i hapet një derë nga Xhenneti dhe një nga Xhehennemi dhe i thuhet ky do të ishte vendi yt (në Xhehennem) po të mos e respektoje All-llahun, All-llahu të nderoi me këtë (vend të Xhennetit) e kur ai sheh se çka ka në Xhennet thotë: O Zoti im, shpejtoje, shpejtoje ndodhinë e Kijametit.

Ah, sa lumturi për ty, o sa gëzim për ty, ky gëzim, o sa shpëtim i mirë për ty. Nëse është robi, All-llahu na mbroftë, i cili e ka lënë fenë e tij pas shpine, lënësi namazit, i cili tallet me robërit e devotshëm, që bënë vepra të këqija, dhe vdes në këtë gjendje, a e din se me çka do të përgjigjet melekeve kur do të pyetet se kush është Zoti yt? Cila është feja jote? Kush është peygamberi yt? Do të thotë: Ah, ah, nuk e di! Kemi dëgjuar disa duke thënë një gjë të tillë, dhe thojnë: Thëret një thirrës nga qielli: Gënjeve, shtrojani atij një shtrojë nga zjarri dhe hapjani atij një derë për në zjarr, nga nxehtësia dhe flaka i ngushtohet varri derisa edhe i mbështillen edhe pjesët e trupit të tij, atëherë i paraqitet një njeri me fytyrë të keqe me rroba të ndyta dhe erë të keqe e i thotë i gëzohu për atë që të shqetëson. Kjo është dita jote që të premtohet. I thotë ai: kush je ti? Zoti të gëzoftë me sherr! Fytyra jote është e atij që vjen me sherr. I thotë: Unë jam puna jote e keqe, betohem në Zotin se ti çdoherë ishe i ngadalshëm në respektin ndaj All-llahut dhe i ngutshëm në mosbindjen ndaj Tij, All-llahu të shpërbleftë me sherr. Pastaj All-llahu ia dërgon atij një të verbër dhe shurdhmemec i cili mban në dorën e tij një shufër, sikur me të t'i bijë malit do ta bënte pluhur, me të njëjtin i bie atij dhe e bën pluhur, pastaj All-llahu e kthen ashtu siç është më parë dhe i bjen atij edhe njëherë me ç'rast lëshon një britmë të cilën e dëgjon çdo gjë përveç dy grupeve (njerëzit dhe xhinnet), pastaj i hapet atij një derë për në zjarr dhe i shtrohet atij shtrojë nga zjarri, e ai thotë: O Zot, mos e bën Kijametin.

Një ditë doli Ali Ibën Talibi [radijall-llahu anhu] me disa shokë të tij në varreza, pasi që i përshëndeti banorët e tij tha: "O ju banorë të varrezave, na lajmëroni neve apo ne t'ju tregojmë, sa na përket neve, pasuria është shpërndarë, gratë janë martuar dhe shtëpitë të banuara nga tjetër kush", pastaj heshtin pak iu drejtua shokëve të vet duke thënë-po qe se u jepet rast të flasin do të thoshin: **"Edhe përgatituni me furnizim** (për rrugë) **e furnizimi më i mirë është devotshmëria ..."** (El-Bekare: 197)

O ti, i cili do të jeshë nesër prej banorëve të varrit, kush të mashtrou ty për dunjanë, a e di se ti do të mbetesh për dunja apo ajo për ty? Ku është ajo shtëpi e gjerë? Ku është ajo veshje e bukur? Ku është ai misk dhe parfumi i yt? Ku janë shërbëtorët e tu? Ku është ajo fytyra jote e bukur? Ku është lëkura jote e hollë? Ku është trupi yt i mirë? E si do të jetë me ty pas tre netëve kur do të varrosin, të kaplojnë bregat dhe përhapen rreth teje krimbat, kur do të shkyhet qefini, largohen ngjyrrat, e kur të hatet mish, i kur të bëhen eshtrat pluhur, kur do të copëtohet trupi. U ndal Hasan Basriu pranë një varri dhe shkoi në të një kohë të shkurtër, pastaj iu drejtua njërit

prej njerëzve duke i thënë: "Çka do të vepronte nëse dilte prej varrit? Tha: Do të pen-dohej dhe do ta përmend All-llahun. Atëherë, Hasan Basriu tha nëse ai kishte për ta vepruar këtë atëherë bëhu ti".

Shiko në veten tënde çka ke përgatitur, ashtu që të jetë varri yt një kopsht prej kopshteve të Xhennetit. Vëllai im, si do të jetë gjendja jote: **"Ditën kur thëret thirësi prej një vend të afërm ditën kur e dëgjojnë thirjen për të vërtet** (ringjallja) **e ajo është dita e daljes** (prej varrezave)." (Kaf: 41)

Si do të jetë gjendja jote: **"Në ditën ku njerëzit ngriten** (prej varrezave) **për të dalë** (para Zotit të botëve)." (El-Mutaffifin:6)

Do të dalim unë dhe ti duke u paraqitur para All-llahut s.v.t., a e ke menduar o ti i mjerë, o ti rob i dobët, qëndrimin tonë para All-llahut: Në këtë qëndrim të frikshëm, trishtues në të cilin: "... **scala gjidhënese braktis atë që ka për gjini dhe scala shtatëzëne e hedh para koha barrën e vet ndërsa njerëzit duken të dehur por ata nuk janë të dehur, por dënimi i All-llahut është i ashpër.**" (El-Haxh: 2)

Me se do t'i përgjigjemi Zotit tonë kur do të pyetemi për çdo gjë të vogël apo të madhe? Si do të jetë me ty kur do të dëshmojnë sytë, duart, këmbët, veshët, organi, gjuha në atë që punove për këtë botë të kalueshme? **"Sot ne ua mbyllim gojët e tyre, Neve na flasin duart e tyre këmbët e tyre dëshmojnë për atë që punuan."** (Ja Sin: 65)

Enes Ibën Maliku [radijall-llahu anhu] thotë: "Ishim te Resulull-llahu [sal-lall-llahu alejhi ve selem], ndërsa ai filloi të qeshë dhe tha: *A e dini se përse qesha?* Tha (Enesi): Thamë: All-llahu dhe i Dërguari i Tij e dinë më së miri. Tha (Muhamedi [sal-lall-llahu alejhi ve selem]): *Me të folurit e robit me Zotin e tij, e ai thotë: O Zoti im, a nuk më ke shpëtuar nga zullumi (padrejtesia)? All-llahu thotë: Po si joi! (Robi) Thotë: Unë nuk ja lejoj vetes përveç një dëshmitar. All-llahu thotë: Mjafton për dëshmitar sot vetja jote dhe Kiramun Katibin, pastaj atij i mbyllet goja e i thuhet gjymtyrëve të tij fitni, e ata do të flasin sipas veprave të tyre, pastaj veçohet mes tij dhe të shprehurit të tij, e i thuhet: larg (gjymtyrëve) për ju, të mallkuar qofshit, unë për ju kam bërë luftë"*.

Me se do të përgjigjesh kur do të pyet Zoti yt, jetën tënde ku e harxhove, rininë tënde ku e çove, pasurinë nga e fitove dhe ku e shpenzove, dhe me diturinë tënde çfarë punove? Parafytyro veten tënde kur ishe fëmijë i vogël kur nuk pate mëkat e as gjynahe, mendo si të ruajt All-llahu nga çdo sherr dhe prej pasuesve të sherrit dhe gjenden në këtë vend.

O vëlla i dashur e i bekuar, përkujto, të përkujtoftë All-llahu me shehadet në çastin e vdekjes, në atë çast të vështirë. Atëherë kriminelët do të binden se do të jenë të shkatërruar: **"Kriminelët e shohin zjarrin dhe binden se do të hudhen në të dhe se nuk gjejnë shtegdalje prej tij."** (El-Kehf: 53)

Dëshirat apo shpresat e tyre do të jenë shkatërrime dhe për banorët e Xhehennemit nuk ka rrugëdalje, u shtrëngohen këmbët fortë, u nxihen fytyrat prej errësirës së mëkatëve, thërrasin dhe gërhasin nëpër anët e saj dhe përqark saj: O Malik, e kemi merituar premtimin, na ka rënduar hekuri, o Malik, na janë djegur lëkurat, o Malik, zhdukja për ne është më mirë se të ekzistojmë, o Malik, na nxjerr prej këtu se nuk do të kthehemi: **"Dhe ata thërrasin: O Malik, le të na i marrë shpirtin Zoti yt! ai thotë: Ju do të jeni aty përgjithmonë."** (Ez-Zuhruf:77)

Atëherë, në ato caste do të humbin shpresa në atë që kanë lënë mangu respektimin ndaj All-llahut dhe do të kërkojnë ndjesë, paramendo gjendjen e atyre, o vëlla i dashur, zjarri do të jetë mbi ta, ndër këmbët e tyre, nga ana e djathtë e tyre, dhe nga ana e majtë e tyre... **"Se ata do të kenë shtresa të zjarrit edhe sipër edhe përfundi."** (Ez-Zumer: 16)

Dëshirojnë të vdesin, por nuk ka vdekje për ta: **"Atij i vjen vdekja nga të gjitha anët (sipas shenjave shkatërruese), po ai nuk vdes (e të shpëtoj prej vuajtjeve), atë e pret dënim**

shumë i rëndë.” (Ibrahim:17)

Ah, sikur ta dija si do të jetë me ty kur do t'i shikosh ato fytyra të atyre që do të jenë të nxira, do t'u verbërohen sytë, do t'u mbyllen gojët, ah, sikur ta dija si do të jetë kur t'i shihja ato duke i kapluar flaka e zjarrit në brendësinë e pjesëve të tyre, gjarprijnë të Xhehennemit dhe akrepat të varur nëpër gjymtyrët e tyre, si do të jetë kur t'i shihje ato mes flakave të zjarrit me rroba të katranit: **“Nderkaq, kujt i jepen librat e veta nga e majta e tij ai thotë: O i mjeri unë, të mos më jepje fare libri im. Dhe të mos dijsha fare se çka është llogaria ime. Ah, sikur të kishte qenë ajo** (vdekja e parë) **mbarim i amshueshëm për mua. Pasuria ime nuk më bëri fare dobi. U hoq prej meje çdo kompetencë imja. U thuhet zebanive: Kapeni atë, vënja prangat! Pastaj atë shtininë në Xhehennem... Mandej, lidhne atë me një zinxhirë të gjatë shtatëdhjetë kutë. Pse ai ka qenë që nuk besoi All-llahun e madhëruar. Ai nuk nxiste për t'i ushqyer të varfërit. Ai sot nuk ka këtu ndonjë mik. As ushqim tjetër përveç të të shplarave. Që atë nuk e ha kush, pos mëkatarëve.”** (El-Hakka: 25-37)

Ndërsa vëllai im i dashur, dije, All-llahu na mëshiroftë mua dhe ty, se ky vend me pikëllimet dhe vështirësitë e saj të cilin e njoftove, e përballë saj qëndron një vend tjetër, pra eja me mua të mendojmë në disa kënaqësi dhe mirësi të saj, po, të mendojmë o vëllai im për banorët e Xhenetit pasi që e kalojnë rrugën e Siratit që është i ngritur përmbi Xhehennem, ndërsa duke pritur te dera e Xhenetit vjen Muhammedi [sal-lall-llahu alejhi ve selem] e trokit derën e tij, thotë Ridvani, roja e Xhenetit: Kush është? Thotë: Muhammedi [sal-lall-llahu alejhi ve selem]: Atëherë, thotë rojtari: Jam urdhëruar vetëm ty të ta hapi derën, hyn Pejgambëri [sal-lall-llahu alejhi ve selem] dhe me atë hyjnë banorët e Xhenetit, paramendoe veten tënde o vëllai im, nëse ke qenë i penduar në dunja, duke qarë për mëkatet, duke iu frikësuar Zotit tënd, mendo veten tënde kur do të hysh me ata që do të hyjnë në Xhenet, me mëshirën e All-llahut s.v.t., do të hysh në Xhenet në të cilin ka gjëra që syri nuk i ka parë, që veshi s'ka dëgjuar, dhe as që mendja i ka shkuar ndonjëherë. Mendo kur do të kënaqë me hyritë në të, të jetosh në pallate të Xhenetit, të hash nga frytet e tij, të pish nga lumenjt e tij, po mendo veten kur do ta shikosh fytyrën e Mëshiruesit në Ditën e Gjykimit. Vëlla i dashur, ndoshta ti don të thuash: çfarë janë cilësitë e grave të bukura, ndoshta do të thuash për lumenjt e Xhenetit. Për ushqimin e banorëve të tij, për pirjen, për enët e tij, për tokën dhe kulmin e tij, për ndërtimin dhe gjerësinë e tij, nëse pyet për Ditën e Gjykimit se çka është? Eja e ulemi me mjekun e zemrës, Ibën Kajimin [All-llahu e mëshiroftë], që t'u përgjigjemi për këto pyetje dhe pyetje të tjera, pra të lexojmë së bashku dhe të dëgjojmë çka thotë ky dijetar. Nëse pyet për nusët e xhenneteve, ato janë vasha të reja të një moshe në gjymtyrat e të cilave rrjedh ujë i rinisë. Kur e takon të dashurin e saj, atëherë, thuaj ç'të duash për takimin e dy dritave, e nëse i flet atëherë ç'do të thuash për bisedën e të dashurve, e nëse e përqafo, atëherë, ç'do të thuash për përqaqimin e dy degëve, lidhja e saj është më e këndshme për atë se sa dëshirat tjera. Sa më shumë të zgjatë kjo, u shtohet bukuria dhe estetika, sa më tepër vazhdon kjo, shtohet lidhshmëria dhe dashuria, mirëpo janë të pastërta nga shtatëzania, hajdi dhe nifasi, të pastërta nga çdo e metë dhe ndytësirë njerëzore, mbesin të reja përgjithmonë dhe rrobet e tyre nuk u vjetërohen. Këto nuk i ka prekur përpara as njeri as xhinn, sa herë që shikon kah ajo, i mbushet zemra me lumturë, sa herë kur të flet ajo, ia mbush veshin me margaritarë të thurur, e kur të paraqitet e mbush pallatin dhe dhomat me nur (dritë), nëse pyet për sjelljet dhe kënaqësitë atje, ato (hyritë), janë të këndshme dhe të dashura, e kur të këndon, ah, sa kënaqësi për shikim dhe dëgjim që është, e kur të shoqëron dhe të kënaqë, sa shoqërim dhe kënaqësi e madhe, e nëse e puthë nuk ka gjë më të këndshme se kjo. Vëllai im i dashur, nëse pyet për lumenjt e Xhenetit, aty janë lumenjt prej ujit të kthjellët, lumenj prej qumështit të pandryshuar, lumenj prej verës të këndshme për pirësit, lumenj prej mjaltit të kullu-

ar. Nëse pyet për ushqimin e tyre, janë fryte nga të cilët zgjedhin dhe mish shpeze që ua ka ëndja. Nëse pyet për pijet e tyre ato janë: tesnim (ujë më i mirë), zenxhebil (bimë aromatike) dhe kafur (aromë). Nëse pyet për enët, ato janë nga ari dhe argjendi, nëse pyet për dheun e Xhenetit, ai është misk zaferan. Nëse pyet për kulmin ai është Arshi i Mëshiruesit. Nëse pyet për ndërtesat në të, një tullë është prej argjendi e tjetra prej ari, e nëse pyet për gjerësinë e tij, banori i tij me gradën më të ulët ec në sundimin e vet në Xhenet nëpër pallate dhe kopshite, udhëtimi i cili zgjat 1000 vjet. Nëse pyet për fytyrat dhe bukuritë e banorëve të tij, ato kanë pamjen e hënës, nëse pyet për shërbëtorët në Xhenet, janë fëmijë të amshueshëm si margaritarë të ruajtur. Kjo pra, edhe nëse pyet për ditën në të cilën ka (tepricë për të mirat) dhe takim me të Lartësuarin dhe Falënderuesin, atëherë dëgjo në ditën kur të thëret thirësi: “O banorët e Xhenetit, për ju ka premtim që do ta përmbush (realizon), ata thonë: Çështë ajo? A nuk na ke zbardhur fytyrat dhe na ke rënduar peshojat tona me punë të mira, na ke bërë banorë të Xhenetit dhe na ke larguar nga zjari. Duke qëndruar kështu, u paraqitet një urë që ua ndriçon Xhenetin, pastaj i ngrisin kokat para Krijuesit (All-llahut), të Shenjtë janë emrat e Tij, del para tyre dhe thotë: O ju banorë të Xhenetit, paqja qoftë mbi ju, e ata ia kthejnë me përhëndetjet dhe fjalë të urta: Allahumme entes selam ve minke selam tebarekte ja dhel xhelali vel ikram! O All-llahu im, ti je paqe, dhe prej teje është paqja e madhëruar, je Ti o Zoti ynë Bujar dhe i Madhëruar! Pastaj thotë: Ku janë robërit e Mi të cilët më adhuronin pa më parë, përpara kjo është Dita e tepricës, ata mblihdhen në një fjalë, ne jemi të kënaqur, kënaqur edhe ti prej neve, pastaj thotë: O ju banorët e Xhenetit, po mos të kisha qenë i kënaqur nga ju, nuk do t'ju kisha strehuar në Xhenetin Tim, kjo është Dita e tepricës kërkoni prej meje. Atëherë, bashkohen në një fjalë: Na trego fytyrën tënde, që të shikojmë, pastaj zbulon Krijuesi (All-llahu) mbulesën dhe u paraqitet atyre, drita e tij i kaplon të gjithë, mirëpo All-llahu s.v.t. ka gjykuar që mos të djegë në atë tubim askë, saqë nuk mbetet askush në atë tubim pa u paraqitur All-llahut me një paraqitje. Sa kënaqës për dëgjim në atë tubim dhe sa kënaqësi për sytë e të devotshmeve duke shikuar në fytyrën e Zotit bujar në Xhenet. **“Atë ditë do të ketë fytyra të shkëlqyera (të gëzuara), Që Zotin e tyre e shikojnë.”** (El-Kijame: 22-23)

Shtëpia e paqes. Shtëpia e Strehimit. Shtëpi e grupit besnik që i janë përmbajtur Kur'anit. Pas gjithë kësaj vëllezërit e mi, a nuk janë këta caste të cilët nxisin që të qajnë dhe lotojnë sytë tanë, a nuk është ky udhëzim që kërkon nga ne që të pendohemi e të kthehemi tek All-llahu. Vëllezër, nxitoni, nxitoni... Shfrytëzoni frymëmarrjet e tuaja të rëndësishme sa keni mundësi. Përkujto të gjitha veprimet tuaja që ju bëjnë e t'ju afrojnë në Xhenet apo në zjarr. Në fund të këtij fragmenti po ju përkujtoj për çdo person i cili është fundosur në dëfrime dhe epshe, që ka harruar Zotin e qiejve dhe të tokës, për çdo të penduar i kthyer sinqerisht, që kërkon falje nga All-llahu ju themi që të dyve, sikur atij që i ka thënë Muhammedi [sal-lall-llahu alejhi ve selem]: “Në Ditën e Gjykimit e sjellin njeriun që është kënaqur në këtë dunja e që është prej banorëve të zjarrit, e zhytin në zjarr një çast, pastaj i thuhet: O biri Ademit a ke parë ndonjë kënaqësi? A ke përjetuar ndonjë kënaqësi? Ai thotë: Jo, vall-llahi o Zot, e sjellin njeriun që ka jetuar në dunja me përjetime dhe vështirësi, por është nga banorët e Xhenetit, e fusin në Xhenet një çast, pastaj i thuhet: O biri Ademit a ke parë ndonjë vështirësi? A ke përjetuar ndonjë vështirësi? Thotë: Jo, vall-llahi, nuk kam përjetuar as që kam pas vështirësi.”

Pasi të lexoni këtë broshurë, mundësojani të tjerëve të lexojnë të njëjtën. Dhe keni kujdes, fletushka përmban ajete kur'anore, andaj ndalohej hyrja me të në vende të ndotura, gjeçjësish në toalet si dhe në vende të ngjashme.

A ka kush që i përvjelë krahët?

Ky takim i ynë tani është me një ajet madhështor që fut frikën në zemrën e lexuesit, por kush përgatitet për atë shpëton me lejen e All-llahut s.v.t.. Ajeti i cili po qe se i zbriste kodrave, ato do të copëtoheshin. Ajet të cilin sa herë që e kanë dëgjuar veshët, ato kanë heshtur. Ajet të cilin sa herë që e kanë lexuar sytë kanë qarë. Sa herë që kanë medituar zemrat, ato janë frikësuar. Ajet në të cilin sa herë që është thelluar i pakujdesshmi është penduar. Sa herë që ka medituuar ai i cili ia ka kthyer shpinën All-llahut s.v.t. është kthyer tek All-llahu i tij dhe është penduar. Ajet në të cilin tregon për një udhëtim... për çfarë udhëtimi... Ah mjerr për atë udhëtim... Ai udhëtim është për të cilin All-llahu s.v.t. ka thënë: **“Secili njeri do ta shijojë vdekjen, e shpërblimet tuaja u plotësohen ditën e kijametit, e kush i shmangjet zjarrit e futet në Xhenet, ai ka arritur shpëtimin, e jeta e kësaj bote nuk është tjetër pos një përjetim mashtrues.”** (Ali Imran: 85)

Po vëllai im, ai është udhëtimi yt për në botën tjetër, është një udhëtim për të cilin e lusim All-llahun që të jetë përfundimi i tij Xheneti e jo Xhehennemi. Për këtë udhëtim të madh thotë i Dërguari [sal-lall-llahu alejhi ve selem]: **“Sikur të dinin atë që di unë, do të kishit qeshur pak dhe do të qanit shumë.”**

Betohem në Atë, që nuk ka Zot të adhuruar pos Tij, sikur të dinim realitetin e kësaj jete dhe vështirësitë e saj... do të kishte ndryshuar gjendja jonë. Por ne kemi harruar apo shtiremi se kemi harruar këtë udhëtim... Por jemi dhënë pas kësaj bote e cila nuk peshon tek All-llahu s.v.t. sa fleta e mushkonjës. Pra:

Përgatit për veten pendim që shpreson në të para vdekjes dhe para mbylljes së gojës, nxito në të dhe përmbaju nga epshet sepse është deponim dhe fitim për penduesin e sinqertë.

Përkujto vëllai im gjendjen tënde kur do të ankohesh prej agonisë së vdekjes në të cilën është ankuar krijesa më e dashur tek All-llahu s.v.t., Muhammedi s.a.v.s, i cili thoshte para vdekjes: **“La ilahe il-la ll-llah, me të vërtetë vdekja e ka agoninë e saj.”** Paramendo veten tënde o ti i mjerë, se ka zbritur vdekja në fushën tënde... Meleku i vdekjes qëndron mbi kokën tënde... E gjoksi yt kur të bënë targa... Edhe shpirti po ashtu... Gjuha jote të është trashur... Të janë dorëzuar gjymtyrët... sytë të shtangen (të hapur)... të mbyllet dera e pendimit për ty... Të dërsitet balli. Familjarët janë afër teje. Atyre u shtohet të qajturit, e prej teje vjen rënkimi, e ti je në një vështirësi të madhe, s'ka kurrfarë shpëtimi dhe ikje, shikoje këtë çështje të madhe pas çdo kënaqësie dhe mirësie, dhe është kryer me ty caktimi (kaderi)... Pastaj ngrihet shpirti yt në qiell... Ah, për atë të lumturin apo për të dëshpëruarin: **“Përse pra, kur arrin shpirti në fyt, E ju në atë moment shikoni (se ç'po ngjet), E ne jemi më afër tek ai se ju, po ju nuk shihni... (Përse) nuk e ktheni atë (shpirtin të mos dalë), E nëse (ai i vdekuri) është prej të afërmëve (të Zotit), Ai ka (te Zoti) kënaqësi, furnizim të mirë dhe Xhenet të begatshëm, Po në qoftë se është nga të djathtët? Pra, ty të qoftë selam prej të djathtëve (i thuhet), E në qoftë se është prej gënjeshtarëve të humbur, Mirëseardhja e tyre është pritje me ujë valë. Dhe djegje nga zjarri i Xhehennemit, E s'ka dyshim se kjo është ajo e vërteta e sigurtë, Pra ti lartëso Zotin tënd të madhëruar.”** (El-Vakia: 83-96)

Një ditë Harun Rashidi ka përgatitur ushqim, ka stolisur mexhlisin e tij dhe e ka ftuar Ebu Atijen të cilit i ka thënë: “Na përshkruaj neve atë që kemi prej mirësisë së